

DECIZIE

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat și avocatul acestuia, Scutelnic Constantin, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014, în cauza penală în privința lui:

Bolocan Emil Ion, născut la
21.09.1973, originar și domiciliat în s.
Țiganca, r-nul Cantemir.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 11.03.2013-17.04.2014;

instanța de apel: 26.05.2014-12.06.2014;

instanța de recurs: 06.11.2014-17.12.2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014, Bolocan Emil a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 (zece mii) lei;

- în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 450 (patru sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 9 000 (nouă mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 13 000 (treisprezece) mii lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Bolocan Emil la 01 noiembrie 2012, aproximativ la ora 18.30, în timp ce se afla în automobilul de

model " Renault Clio ", cu n/î SV AL 372, pe str. Calea Basarabiei, mun. Chişinău, fiind suspectat de fapte ilegale în baza informaţiei operative deţinute, a fost stopat de către colaboratorii DGSO a MAI care se aflau în serviciul de combatere a criminalităţii pe teritoriul mun. Chişinău.

În cadrul efectuării cercetării automobilului de model „Renault Clio”, cu n/î SVAL 372, la Bolocan Emil au fost depistate şi ridicate două pachetele din hîrtie cu masă vegetală de culoare verde-închisă a cîte 3,12 gr. şi 7,18 gr., în total 10,30 gr. S-a stabilit că substanţa indicată reprezintă marijuana - substanţa narcotică, produsă artizanal din plante de canabis, cu masa totală (în formă uscată) de 10,30 grame. Conform Listei substanţelor narcotice, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe, depistate în traficul ilegal, precum şi cantităţile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 79 din 23.01.2006, aceste 10,30 gr., care fac parte din categoria substanţelor narcotice a căror circulaţie în scopuri medicinale este interzisă, constituie proporţii mari.

Tot el, la 01.11.2012, aproximativ la ora 18.15, aflîndu-se la volanul automobilului de model „Renault Clio” cu n/î SVAL 372, deplasîndu-se pe str. Calea Basarabiei, mun. Chişinău, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului aflării în stare de ebrietate nr. 8884 din 01.12.2012 a DNR al MS, fiind în stare de ebrietate provocată de stupefiante (cantitate de stupefiante depistate sub formă de amfetamina în cantitate de 280 ng/ml şi cannabinoidă în cantitate de 191 ng/ml), prin ce a încălcat prevederile art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, care prevede că „...conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanţe contraindicate conducerii, ce se afla sub influenţa preparatelor medicamentoase, care conduc la reducerea reacţiei...”, ajungînd la intersecţia str. Calea Basarabiei şi str. Tăbăcăriei Veche, a fost stopat de către colaboratorii de poliţie.

3. Nefiind de acord cu sentinţa a declarat apel în termen avocatul Constantin Scutelnic în numele inculpatului prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunţarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd că sentinţa de condamnare este una ilegală şi neîntemeiată, deoarece la pronunţarea acesteia nu au fost stabilite corect toate circumstanţele de fapt şi de drept şi nu au fost constatate toate împrejurările în baza probelor acumulate. Mai mult ca atît, totalitatea probelor prezente la materialele dosarului în cauză nu sunt suficiente pentru stabilirea şi demonstrarea vinovăţiei lui Bolocan Emil, iar acţiunile acestuia luate per ansamblu nu întrunesc elementele componente ale infracţiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) şi art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 12 iunie 2014, a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menţinerea sentinţei instanţei de fond.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a relatat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, după semnele: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de substanță narcotice, psihotrope sau de alte substanțe cu efecte similare* precum și conform art. 217 alin.(2) Cod penal, *circulația ilegală a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea în proporții mari a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare*.

Deși nu și-a recunoscut vina, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate a fost dovedită prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul instanței de apel și anume: parțial declarațiile inculpatului, a martorilor Patrașcu Radu, Onoca Vasile, Dascăl Dumitru, Melnic Ivan și Conțevici Oleg, a specialistului Trofaila Eugeniu, precum și prin materialele cauzei.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, obiectiv a constatat vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și a numit o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă și personalitatea inculpatului.

În opinia Colegiului penal, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal alin. (1), conform cărora „Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor” și alin. (2) „Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”.

Instanța de fond i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în limitele fixate de sancțiunea art. art. 217 alin.(2) și 264¹ alin.(1) Cod penal, cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație toate circumstanțele concrete, cele atenuante, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, motivul și scopul infracțiunii comise, personalitatea vinovatului, consecințele survenite, de asemenea a ținut cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane precum și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

5. Împotriva hotărârilor menționate au declarat recurs ordinar inculpatul și avocatul acestuia, Scutelnic Constantin, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului recurenții au invocat că, la materialele dosarului sunt anexate acte procedurale întocmite de către procuror și anume: procesul-verbal de audiere a învinutului din 27.02.2013; acord de recunoaștere a vinovăției din 28.02.2013; declarația avocatului Cortac Nicolae; proces-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale și procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală, acte, care în opinia avocatului, au fost falsificate, deoarece semnăturile de pe acestea nu aparțin avocatului din oficiu Cortac Nicolae, iar asupra demersurilor prin care s-a solicitat dispunerea efectuării expertizei grafologice în scopul depistării dacă semnăturile aparțin avocatului, precum și audierea acestuia în cadrul ședinței de judecată, instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus.

Astfel, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare, iar sentința de condamnare, care a fost menținută de către instanța de apel, are la bază acte de procedură false.

Mai mult ca atât, totalitatea probelor prezente la materialele dosarului nu sunt suficiente pentru stabilirea și demonstrarea vinovăției inculpatului.

5.1. Asupra recursului ordinar a depus referință procurorul, care a solicitat respingerea acestuia, deoarece argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate și au fost obiect de judecare în instanța de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs remarcă că recurenții nu invocă careva temeii prevăzute în art. 427 Cod de procedură, însă din conținutul recursului rezultă că se referă la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeierile la care se referă autorii recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept care ar fi temeii de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or instanța de apel a verificat legalitatea și

temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, argumentînd detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatului în prezenta cauză.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor nu au nici un suport legal, deoarece, potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri; toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atît, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul recurenților invocat în recurs, precum că instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus asupra faptului că un șir de acte procedurale întocmite de către procuror sunt falsificate, deoarece semnăturile de pe acestea nu aparțin avocatului din oficiu Cortac Nicolae și asupra demersurilor prin care s-a solicitat dispunerea efectuării expertizei grafologice în scopul depistării dacă semnăturile aparțin acestuia, precum și audierea lui în cadrul ședinței de judecată, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiat și îl respinge, deoarece, conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de fond, această solicitare nu a fost invocată de către inculpat sau avocatul acestuia pe parcursul cercetării judecătorești, fiind invocate abia la faza susținerilor verbale, iar în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, acest demers a fost respins (conform procesului-verbal din 12.06.2014, f. d. 215-218) și careva obiecții din partea părților în proces nu au fost formulate asupra procesului-verbal. De aici reiese că, instanța de apel s-a expus asupra demersului înaintat de avocat.

Totodată, instanța de recurs menționează că, prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, garantează inculpatului dreptul de a invoca nulitatea relativă a

actelor procedurale, dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Această particularitate impune părțile să invoce excepția nulității relative în mod operativ, într-o anumită perioadă. Neinvocarea nulității relative în termenul prevăzut de lege atrage tardivitatea excepției de nulitate și acoperirea nulității, care nu mai poate fi cerută de partea interesată în altă etapă a procesului penal, ori printr-un alt mijloc procesual.

Astfel, în cazul dat, de către inculpat sau avocatul acestuia, careva acte procedurale nu au fost contestate la faza de urmărire penală, mai mult ca atât, conform procesului-verbal din 30 septembrie 2015, de prezentare a materialelor de urmărire penală, careva obiecții nu au fost invocate de către părți.

În sensul art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, Colegiul penal conchide că, motivul recursului invocat de recurenți este unul declarativ, nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente recursul este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat și avocatul acestuia, Scutelnic Constantin, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014, în cauza penală în privința inculpatului Bolocan Emil, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 14 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu